

[Indenrigsministeren.]

en Tilhænger af, som jeg var, dengang de blev gennemført. En af dem forstaaer jeg at det ærede Medlem ikke engang var Tilhænger af, nemlig med Hensyn til Vurderingsmændene. Det ærede Medlem siger, at der var ingen Grund til denne Ændring, da de, der søgte Laan, ikke havde valgt Vurderingsmændene, idet de først blev Medlemmer, naar de havde opnaaet Laan. Det maa jeg dog tage Afstand fra. I mange Tilfælde vil de, der søger Laan, netop være Medlemmer i Forvejen, enten — det kan det ærede Medlem virkelig ikke benægte — i Kraft af, at det drejer sig om et Tillægs-laan, eller i Kraft af, at de har andre Ejendomme, hvori de har optaget Laan i den paagældende Kreditforening. Jeg er stadig af den Anskuelse, som ogsaa finder Udtryk i Loven, at det vilde være uheldigt, hvis der inden for et Omraade mellem Kreditforeningerne eller mellem Hypotekforeningerne skulde opstaa en — hvad skal jeg sige — illegitim Konkurrence, der kunde føre til en uforvarselig Laangivning, men jeg tilføjer, at man maa forstaa dette saadan, at saa er det ogsaa en selvfølgelig Forudsætning, at de Foreninger, der faktisk har Monopol paa at yde Laan inden for disse Omraader, varetager dette Monopol paa en saadan Maade, at der gives de Laan inden for den rimelige Sikkerhedsgrænse, som de paagældende Erhverv har Krav paa.

Det ærede Medlem udtalte, at der fra min Side eller maaske fra mit Partis Side skulde være angivet modstridende Synspunkter med Henblik paa Kreditinstitutternes Politik. Det kan jeg ikke erkende. Jeg forstod ogsaa, at det ærede Medlem selv var opmærksom paa det. Det ærede Medlem talte om, at paa et Tidspunkt havde jeg sagt, at der blev givet for store Laan, og paa et andet Tidspunkt, at der blev givet for smaa. Ja, det er der jo ingen Modstrid i. Jeg er virkelig af den Anskuelse, at der er Kreditinstitutter her i Landet, der har givet for smaa Laan, og at der er andre, der har givet for store. Det, jeg gerne vilde bidrage til, er, at man dør, hvor der er givet for store Laan, fremtidig gav noget mindre, og at man dør, hvor man har givet for smaa Laan, fremtidig hævede Laaneniveauet noget, alt sammen ud fra det selvfølgelig Grundsynspunkt, som jeg nævnte forleden Dag, at der ikke med Hensyn til Kreditforeningernes Politik bør ske noget som helst, der blot i mindste Grad kan anfægte den Sikkerhed, som vore Kreditinstitutters Obligationer bør være i Besiddelse af.

Lange: Jeg vil gerne gøre den højtærede Indenrigsminister opmærksom paa, at de Udtalelser, jeg fremsatte vedrørende Valg af Taksationsmænd, ikke var noget nyt. Det var det samme, jeg sagde under Behandlingen af Kreditforeningsloven. At der er Folk, som tager Tillægslaan, og som derfor allerede forud er Medlemmer, saa at de er med til at vælge Vurderingsmændene, er ganske rigtigt, men det er jo Undtagelsestilfælde. I Forhold til det store Antal nye Laantagere er det forholdsvis faa, der kommer ind under Kategorien af dem, der optager Tillægslaan. Men dette Spørgsmaal er jo afgjort, jeg skal ikke fordybe mig yderligere i det.

Dernæst mener den højtærede Indenrigsminister, at jeg maa have misforstaaet de Udtalelser, han har fremsat her ved Sagens første Behandling. Jeg har dog læst Referatet, og jeg har faaet ud af det, at der har været ført Forhandlinger, som er resulteret i, at man fra Indenrigsministeriets Side har henvendt sig til Kreditforeningerne og Hypotekforeningerne og har undersøgt, om de ikke kunde give større Laan. Den højtærede Indenrigsminister siger, at han ikke har øvet noget Tryk paa Kreditforeningerne eller Hypotekforeningerne. Nej, noget egentligt Tryk er den højtærede Indenrigsminister jo ikke i Stand til at øve, skønt jeg synes, at han i sine Udtalelser her stillede i Udsigt, at der kunde komme til at foreligge en saadan Situation, at han vilde øve et saadant Tryk. Men som Forholdene ligger, har Indenrigsministeren ikke været i Stand til at øve et saadant Tryk. Men allerede dette, at man fra Indenrigsministeriets Side overhovedet blander sig i Sagen, og at den højtærede Indenrigsminister her fra Landstingets Talerstol hævder, at Laanene i københavnske Kreditforeninger og Hypotekforeninger — og Ministeren sagde baade Kreditforeninger og i Særdeleshed Hypotekforeninger — er for smaa, maa nødvendigvis komme til at øve et vist Tryk paa Kreditinstitutternes Ledelse. Den højtærede Indenrigsminister siger, at nogle Kreditforeninger giver for store Laan, og at nogle giver for smaa Laan. Ja, det er Menneskeværk ogsaa dette at foretage Vurderinger af, hvor store Laan der kan gives i Ejendomme, og jeg har haft saa meget med Kreditforeninger at gøre, at jeg skal være den sidste til at paastaa, at der ikke kan ske Fejltagelser baade i den ene og i den anden Retning, men jeg tror blot ikke, at Indenrigsministeren vil være i Stand til at pege paa, hvor der gives for store Laan, og hvor der gives for smaa Laan.